

[PRZYŚWIACZSZYĆ *vb pf*

3 sg m con by przyświadczył.

Sł stp: przyświadczyć, Cn brak, Linde XVIII – XIX w.: przyświadczyć.

*Przedstawić świadka w swojej sprawie przeciwko komuś, zaświadczyć czyimś zeznaniem przeciwko komuś, a na swoją korzyść [na kogo kim]: Czo yestlyby geden nadrugiego przyswiaczssyl czlowiekyem gednym vpolu, dwiema wmieszczye/ tedy podzvolilisy dobrowolnye vinni bycz viny trzy grzywny nieodpuszczoney panv ge[go] mil[osci]. *ProtokWoźnik 93.**

Formacje współrdzenne cf ŚWIADCZYĆ.

KO